

Palestina: Un país ocupado polos romanos

Durante o imperio romano, Palestina, o país onde naceu Xesús estaba situado entre o mar Mediterráneo e o río Xordán.

Exténdese 250km de norte a sur e 100km este a oeste.

En tempos de Xesús había un millón de habitantes, a maioría xudeos.

Pero como era un cruce de camiños entre Asia e África, sempre había mercaderes de paso que vendían os produtos a cambio de outros.

Palestina comprende tres rexións: ao norte, Galilea; no centro, Samaria; ao sur, Xudea.

Xeograficamente é como unha lengüeta que pódese dividir en catro zoas:

- 1.-Unha zoa chá ao longo da costa.
- 2.-Unha cadena de montañas e desertos.
- 3.-Un val ao longo do río Xordán,
- 4.-Unha zoa de mesetas.

Na rexión de Galilea viviu Xesús a maior parte da súa vida. É unha terra boa para cultivar e o seu clima é agradable.

Samaria: a rexión de montañas medianas. Seus habitantes, os samaritanos, eran mal vistos polos xudeos. Aínda que El tratáboas con gran bondade.

Xudea; rexión montañosa con poucas choivas. Comprende Xerusalén (cidade máis importante) era o centro da relixión e nela vivían as autoridades.

Palestina estaba ocupada polos romanos, os cales foron conquistando todos os países do Mediterráneo hasta formar un gran imperio.

Ao fronte do mesmo estaba o emperador, que na época de Xesús era Augusto.

Éste último ordenou que todos os habitantes do imperio se foran a inscribir na cidade de nacemento.

Esta inscrición ao censo permitía cobrar os impostos a todo o mundo.

María e Xosé tiveron que ir a empadronarse a Belén. E nesta aldea naceu Xesús.

Aínda que Palestina era unha monarquía dependente de Roma o que verdade mandaba era o gobernador nombrado polos romanos que se encargaba de manter a orde, coa axuda do exército e de recaudar os impostos.

Poncio Pilato foi o gobernador que, presionado polos xudeos, mandou crucificar a Xesús a pesar de non encontralo culpable.